

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ

ΙΤΑΛΟΕΛΛΗΝΙΚΑ. Πολύ περίεργη αὐτὴ ἡ ταχτικὴ τῶν κυβερνητικῶν φύλλων μας. Μοιάζει σὰν ἄτυχη μίμηση τῆς ἀνοιχτῆς γλώσσας τοῦ Γερμανοῦ καγκελάρου τώρα τελευταῖα. Τὶς προάλλες, ὅταν ὁ λόγος εἶταν γιὰ διαφορὰς μας μὲ τὴ Βουλγαρία, μόνο ποὺ δὲ βγήκαν στὰ κεραμίδια νὰ μᾶς τὸ φωνάξουν ὅτι πρέπει νὰ λουφάξουμε καὶ νὰ μὴ μιλοῦμε γιὰ τὴν ἀρπαχτικὴ διάθεση τῶν συμμάχων μας, μὴν τύχη καὶ παραστρωμαχτοῦν τὰ πράγματα. Γιατί τάχα ἤθελαν νὰ δώσουνε στὴ δύναμη καὶ στὴν ἀντίσταση τῶν συμμάχων μας πειότερη σημασία ἀπ' ὅ,τι ἀξίζει ὅταν πρόκειται γιὰ δικαιοτάτες ἀπαιτήσεις μας, καὶ λιγότερη σημασία στὴ δική μας δύναμη, ποὺ βασίζεται καὶ στὸ στρατό μας — γιατί ὄχι; —, ἀλλὰ πρὸ πάντων στὸ δίκιο μας, στὰ πράγματα, στὴ θέση ὅπου βρίσκεται σήμερα ἡ Εὐρώπη; Καὶ τώρα μετὰ Ἱταλικά σχέδια γιὰ τὴν Ἡπειρο πιάσανε τὴν ἄλλη ἄκρη καὶ μόνο πάλι ποὺ δὲν κήρυξαν τὸν πόλεμο τῆς Ἱταλίας. Δὲ λέμε ὅτι ἡ ἀγανάχτησή τους γιὰ τὴ στάση τῆς ἐπλήμης Ἱταλίας δὲν εἶναι δικαιολογημένη καὶ ὅτι δὲν εἶναι καὶ δική μας ἀγανάχτηση, ἀλλὰ νομίζουμε ὅτι ἔφτανε νὰ τονιστῇ ἀπλῶς καὶ ἀξιόπρεπα ὅτι ἡ Ἑλλάδα δὲν μπορεῖ νὰ ὑποχωρήσῃ πειότερο στὴν Ἡπειρο ἀπ' ὅ,τι ὑποχώρησε. Εἴτανε περιττὴ ἡ διακήρυξη ὅτι ἐχτρός μας, καὶ ὁ μόνος μάλιστα, εἶναι ἡ Ἱταλία, καθὼς περιττὴ κ' ἡ φασαρία γιὰ τὸ μποῦκοτάζ. Ἀκόμη κι ἂν τυχὸν ἔχουμε ποῦ νὰ στηριχτοῦμε γιὰ τὸ ζήτημα τῆς Ἡπείρου, δὲν ἔπρεπε ἔτσι σὰν κοκκὸροι νὰ φωνάξουμε. Ἄν στὴν Ἱταλία δὲν ἀποστραθώθηκαν ἀπὸ τὴν ὄρεξη ποὺ τοὺς ἄνοιξε τὸ χάψιμο τῆς Τριπολίτιδας, μποροῦν νὰ ἐχτιμήσουνε τὴ θέση καὶ τὴ σημασία τοῦ Ἑλληνισμοῦ στὴν Ἀνατολικὴ Μεσόγειο, κι ἂν δὲν μποροῦν, ἄς τοὺς τὴν ἐξηγήσουμε μὲ τρόπο ἐμεῖς καὶ ὄχι κρᾶζοντάς τους ἐχτροὺς μας. Τὸ συμφέρον τῆς Ἱταλίας εἶναι φίλια μὲ ὅσο γίνεται μεγαλύτερη Ἑλλάδα — καὶ μήπως γιὰ κάθε ἄλλον δὲν ἀληθεύει τὸ ἴδιο; Τί θέλουν οἱ Ἕλληνες, νὰ κυριέψουν τὴν Ὀντέσσα π. χ. ἢ τὴν Τεργέστη; Ἡ ν' ἀποκλείσουν τὸ γερμανικὸ ἐμπόριο καὶ τὴ γερμανικὴ ἐκπολιτιστικὴ δράση ἢ τὸ γαλλικὸ καὶ ὅποιο ἄλλο; Ἡ νὰ μπεδίσουνε τοὺς Ρούσσους μεθαύριο, ἂν γίνῃ ἀνάγκη νὰ ἡμερέψουνε τοὺς Κοῦρδους λ. χ.; Ὅλοι καλοὶ γιὰ μᾶς, φτάνει νὰ μᾶς ἀφήσουν νάμαστε καὶ πολιτικοὶ κυρίαρχοι στοὺς τόπους μας —, γιατί οἱ Ἕλληνες, ἂν καὶ πολὺ λιγότεροι ἀπὸ τοὺς Ἱταλοὺς, κυριαρχοῦν σ' ἔχταση μεγαλύτερη ἀπὸ τὴν

Ἱταλία καὶ εἶναι τόσο περὶ κοντὰ καὶ τόσο ζυμωμένοι μὲ τοὺς Τούρκους καὶ τοὺς Ἀραβες (καὶ φίλοι μὲ τοὺς Ἀβυσσηνοὺς) καὶ τόσο εἶναι πιθανὸ ὅτι στὴν ἀπελπισία του, μποροῦν νὰ συνεννοηθοῦν μὲ δαύτους καὶ νὰ ταραξοῦνε κι ἄλλους ἀκόμη κύκλους — ἄθελα — ἐξὸν τοὺς Ἱταλικούς, ὥστε δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ βλέπῃ τὸ Ἱταλικὸ διπλωματικὸ τηλεσκόπι, ἂν τὸ μονόκλ δὲ βλέπῃ, ὅτι δὲν εἶναι, δὲ λέμε πειὰ ἔντιμο κι ἀνθρωπινὸ καὶ Χριστιανικόν, μόνον φρόνιμο κι ἀκίνδυνο νὰ πληγώνεται ὥς καὶ ποῦ δὲν πρέπει ὁ Ἑλληνισμός. Τὶς φωνὲς τῆς «Πατρὶς» καὶ τῆ φοβέρα γιὰ μποῦκοτάζ κλπ. ἂν θέλουνε οἱ ἀδερφοὶ Ἱταλοὶ σωστὰ νὰ τὰ ξηγήσουν, πρέπει νὰ σκεφτοῦν τοῦτο μονάχα ὅτι αὐτὰ δὲν εἶναι παρὰ μιὰ κάπως ζωερὴ καὶ βιαστικὴ καὶ θερμοαίματη μικροεκδήλωση τοῦ πόνου τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ὅταν τὸν παραπληγώνουν. Μεγαλύτερον ἀκρωτηριασμὸ δὲ σηκώνουμε πειὰ στὴν Ἡπειρο, ὅπως δὲ σηκώνουμε γενικὰ λαίμαργο βλέμμα σὲ μέρη Ἑλληνοκατοικητα, ὅποια κι ἂν εἶναι. Ἄν τυχὸν κάμποσα χρόνια πρὶν ἢ τότε κατὰσταση τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους κι ἄλλες περιστάσεις γένησαν στὸ μυαλὸ τῶν κυβερνητῶν τῆς Ἱταλίας σχέδια σὲ βάρος μας, εὐχούμαστε αὐτὰ τὰ σχέδια νὰ ζυγιαστοῦνε τώρα μὲ νέα ζυγαριά. Μὲ τὸ νὰ ἔχισαν π. χ. στὴ Σμύρνη, στὸ Παραλλέλι μιὰ θεόρατη Ἱταλικὴ σχολή, μὲ τοιχογραφημένους γύρω τὶς Ἱταλικὰς δόξες, λάθος κάνουν, ἂν τὸ νομίζονε οἱ Ἱταλοὶ, ὅτι ἡ Σμύρνη ἔγινε Ἱταλική. Καὶ στὰ νησιὰ τοῦ κάκου σπάνουνε τὰ κέρατά τους. Μὲ τὴ δημιουργία Ἀλβανίας δὲν ξέρομε τί σκοπεύουνε, ἀλλ' ἂν σκοπεύουν νὰ τὴ μοιραστοῦν μὲ τὴν Ἀουστρία, νομίζουμε ὅτι γιὰ τὴν Ἱταλία ἓνα Τεπελένι ἢ ἓνα Ἀργυρόκαστρο λιγότερο ἢ περισσότερο οὔτε κρὺς κάνει οὔτε ζέστη, ἐνῶ δὲν εἶναι καὶ γιὰ μᾶς τὸ ἴδιο. Τὸν Αὐλώνα νὰ ποῦ τὸν ἀφίνουμε. Κι ἂν θέλουνε ἀκόμα, δὲ νομίζω πῶς μᾶς ἐμποδίζει τίποτα ἐμᾶς νὰ ὑπογράψουμε μὲ χέρια καὶ μὲ πόδια ὅτι τὰ λιμάνια καὶ τοὺς τόπους τῆς Ἡπείρου δὲ θὰ τὰ μεταχειριστοῦμε ποτὲς ἐναντία τῆς Ἱταλίας, φτάνει κι αὐτὴ νὰ ὑπογράψῃ, ὅτι ποτὲς δὲ θὰ ζητήσῃ νὰ κυριέψῃ μέρη Ἑλληνικά, οὔτε ἄλλους γι' αὐτὸ νὰ βοηθήσῃ ἐνεργᾶ ἢ παθητικά. Κάνουμε ἐκκλήση λοιπὸν στὴ φρόνησιν, τῶν Ἱταλῶν, πρόθυμοι ὄντας γιὰ τέτια συνεννόηση ὄχι ἑμῶς καὶ γιὰ παρακάτου ὑποχώρησιν στὴν Ἡπειρο. Πρὸ πάντων, ἀπ' τίς στήλες τοῦ «Νουμά», ἀποτεινόμεστε στοὺς φιλελεύθερους καὶ τοὺς σοσιαλιστὰς, ποὺ δὲν εἶναι λίγοι στὴν Ἱταλία. Καὶ τὸ κάτου κάτου τῆς Γραφῆς, ἂν οἱ Ἱταλοὶ κυβερνῆτες θέλουν καὶ καλὰ νὰ τὸν ματώσουν τὸν Ἑλληνισμό, ἄς κάνουνε καλὰ μὲ τὰ μυαλά τους. Ἐμεῖς θὰ τοὺς

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΑΘΕ ΣΑΒΑΤΟ

Ίδιοκτήτης: Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΔΡΟΜΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, αρ. 4, ΑΘΗΝΑ

Συντρομή χρονιάτικη: Για την Ελλάδα και την Κρήτη δρ. 10. Για το εξωτερικό φρ. χρ. 12,50.—Για τις επαρχίες δεχόμαστε και τριμήνες συντρομές (3 δρ τήν τριμηνία).—Κανένας δε γράφεται συντρομητής α δεν προπλερώσει την συντρομή του.

20 λεπτά το φύλλο.—Τα περασμένα φύλλα που λioύνται στο γραφείο μας διπλή τιμή.

Βρίσκεται στην Αθήνα σ' όλα τα κιάσκια, και στις επαρχίες σ' όλα τα πρακτορεία των Εφημερίδων.

Θυμίζουμε ένα μονάχα, ότι αυτό που γίνεται στην Τεργέστη, όπου κυκλοφορούν μετάλλια με την επιγραφή «Sembre Italiani», θα γίνεται στην κύβη ύψωμένο στα Ελληνικά μέρη πού θα θελήσει να κρατήσει ή Ελλάδα ή ίδια ή να δώσει στην μεμπέκα της την Αλβανία, κ' έτσι στο ίδιο της το κράτος αγιάτρευτες πληγές θανάτῃ. "Οχι σὲ μετάλλια, παρὰ στὰ κορμιά τους θα χαράζουνε και στὰ καπέλλα και στὰ ρούχα και στις πόρτες, και στους τοίχους, και στὰ ταβάνια σί "Ελληνες τὸ «"Ελληνες πάντα». Τὸ ἀν θα χύσει κ' αἷμα ή Ελλάδα δικό της λίγο ή πολύ, γιά νά καταφέρει νά πάρη ή νά κρατήσει ὅσα πιασμένα τώρα ἔχει Ἑλληνικά χώματα, αὐτὸ δὲ θέλουμε νά τὸ ξετάσουμε. Ἄς τὸ ξετάσῃ, ἀν θέλῃ, ή ὑπεύθυνη Κυβέρνηση κ' ἐδῶ κ' ἐκεῖ.

ΑΓΩΝΑΣ κλπ. Τὸν Αἰλῶνα, εἶπα και παραπάνου, τὸν ἀφίνουμε. Και τὸν ἀφίνουμε, ἐπειδὴ μᾶς τὸ ζήτησε ή Ἰταλία και εἶπε πῶς τὴν κατάλληλῃ του ἔχῃ τὴ λογαρίσση φέροισι ἔχτρικὸ ἐναντίο της. Μὰ ή ἀπαίτηση συντροφεύτανε, ὅπως γράφουνε τώρα τὰ κυβερνητικὰ φύλλα, και με ὑπόσχεση ἀναγνώρισης τῆς Ἑλληνικῆς κατοχῆς τῶν παρακάτω μερῶν και ή Ἰταλία τώρα ἔσχισε τὴν ὑπόσχεση, μᾶς γέλασε. Εἴτ' ἐδῶσε ὑπόσχεση ή Ἰταλία εἴτε ὅχι,

αὐτὸ δὲν εἶναι βέβαια ἐκεῖνο πού μᾶς δίνει δικαίωματα στὰ μέρη πού κατέχουμε. Ἀφοῦ ὅμως τώρα ή «Πατρίς» κηρύχνει ἔχτρὸ τὴν Ἰταλία και λέει πῶς μᾶς γέλασε, θὰ πῇ πῶς πρέπει νά μὴ λογαρίσσουμε τὴ δῆλωσή της γιά τὸν Αἰλῶνα. Νά, λοιπὸν ἀκόμη ἓνας λόγος γιά νά δυναμώσουν παραπάνου τὰ χτυπητὰ ρωτήματα τοῦ Ταρκίνιου σὲ προηγούμενο φύλλο τοῦ «Νουμά». Καὶ ρωτῶ κ' ἐγώ: Γιατί και τὴν ἀκόμη δὲν προχωροῦμε παραπάνου; Τὸ ὑπόμνημά μας ὑπόμνημα κι ἀπ' ὅ,τι καταστρώσαμε ἐκεῖ δὲν μποροῦμε νά ὑποχωρήσουμε οὔτε πιθαμῇ. Νά πᾶμε ἕμω; παραπάνου μποροῦμε και, διὰν φτειάζουμε τὴν Ἀλβανία τους, τὰ δίνουμε τὰ παραπάνου πίσω πρέθυμα, ἀν τότες θάχουμε νά κάνουμε με φίλους κ' ὑποστηρικτές.

Και ἐν' ἀκόμη σχετικὸ ρῶτημα: Ὅπως μᾶς γέλασε ή Ἰταλία, δὲν εἶναι φόδος ἀραγες νά γελαστοῦμε στοὺς λογαριασμοὺς και τὶς ἀπαίτησές μας και ἀλλοῦ, ἀπ' ὅπου δὲν ἔχουμε και καμμιά ὑπόσχεση, και δὲν πρέπει νά προβλέψουμε ὅ,τι χρειάζεται γιά νά μὴν τὸ πάθουμε; Κι ἀλήθεια, τί τὸν θέλει τὸ στρατὸ πού φέρνει τώρα πάλι στὴν Καβάλλα ή Βουργαρία; Στὴν Καβάλλα, πού δὲν πρέπει νά γίνῃ Βουργαρικὴ;

ΙΣΟΡΡΟΠΙΑ. Κι ἀφοῦ ἀναφέραμε τὴ Βουργαρία, ἂς σχολιάσουμε κι αὐτὸ πού γράφτηκε πρὶν μερικὲς βδομάδες, ὅτι ὑπάρχει Σερβοβουργαρικὴ συνθήκη, ή μοιρασὶκὰ νά γίνῃ σὲ τρόπο ὥστε νά μείνῃ κ' ὅστερ' ἀπ' αὐτὴ ή ἴδια ἀναλογία πού ὑπάρχει ὡς τώρα στὴν ἔχταση Σερβίας και Βουργαρίας, δηλ. ή πρώτη νᾶναι πάλι ή μισὴ τῆς δεύτερης, γιά νά φυλαχτῇ, λέει, ἔτσι ή ἰσορροπία. Δὲν ξέρουμε ἀν ὑπάρχει ή ὅχι τέτια συνθήκη, μονάχα παρατηροῦμε πῶς, ἀφοῦ γίνεται λόγος γιά ἰσορροπία, ή ἐφαρμογὴ τῆς ἀρχῆς αὐτῆς πρέπει νά γίνῃ δεχτὸ νά λογαριασῇ ἀπὸ πρὶν τὸ 1886. Ἀπὸ τότες ὡς πέρσι Ἑλλάδα και Σερβία δὲν ἀλλάξανε. Ἀφίνω πιά τις συφορές πού ἔπαθε ή πρώτη. Ἡ Βουργαρία ὅμως πῆρε μιὰ κοτῆζαμ Ἀνατολικὴ Ρουμελία, χώρα μισή Ἑλληνική, κι ἀπὸ ήγεμονία πούταν μισοανεξάρτητη ἔγινε ανεξάρτητο Βασίλειο, κατάλαβε και σιδερόδρομους τῆζάμπα, ἂ δὲν κάνω λάθος, κλπ. Λοιπὸν γιά ὅλ' αὐτὰ νάποζημιωθοῦνε τώρα ή Ἑλλάδα προπάντων και ή Σερβία δευτερώτερα και πάλι βλέπουμε κατόπι τὴν ἰσορροπία στὴν παραπέρα μοιρασὶκὰ.

ΕΞΟΔΑ. Ἑγγλέζικο οἰκονομολογικὸ περιοδικό, ὅπως μᾶς λέει ἓνα τηλεγράφημα, δημοσίεψε στατι-

στική εξέδων τῶν ἐμπόλεμων στρατῶν καὶ βρίσκει πὼς οἱ Βούργαροι ξοδέψανε 620 ἑκατομ., οἱ Σέρβοι 520, οἱ Ἕλληνες 310 κ' οἱ Τούρκοι 1040. Αὐτοὶ οἱ ἀριθμοὶ, μοῦ φαίνεται, ἐκόπηκαν πολὺ χοντρικῶς ἀνάλογα μὲ τὸ πλῆθος τοῦ κάθε στρατοῦ, ἀν ἄλλῃ-θεύει κι αὐτὸ ἀκόμη, ὅτι οἱ Βούργαροι κινητοποιήσαν διπλάσιο ἀπὸ μᾶς στρατό. Κ' οἱ Σέρβοι λογαριάζονται μαζί μὲ Μαυροβουνιώτες. Καὶ δὲν ξέρω ἀν λογαριαστήκανε στὰ Ἑλληνικὰ ἔξοδα καὶ τοῦ στόλου τὰ ἔξοδα μαζί μὲ τοῦ στρατοῦ. Ἀλλὰ κι ἀν δὲ λογαριαστήκανε καὶ πρέπει νὰ προστεθοῦν κι αὐτά, πάλι αὐτοὶ οἱ λογαριασμοὶ δὲν εἶναι καθόλου σωστοὶ καὶ ἀδικοῦν τοὺς Ἕλληνες μονάχα. Γιατὶ γιὰ τοὺς Βουργάρους καὶ τοὺς Τούρκους—καὶ γιὰ τοὺς Σέρβους, ὅμως ὅχι τόσο—τὰ ἔξοδα δὲν πρέπει νὰ λογαριastoῦν τὰ ἴδια ὅπως γιὰ τοὺς Ἕλληνες γιὰ πολλοὺς λόγους. Ὁ κυριώτερος λόγος εἶναι ὅτι γιὰ τὴ Βουργαρία καὶ Τουρκία ψωμί καὶ κρέας καὶ τροφή τῶν ζώων κλπ. κοστίζουνε πολὺ λιγότερο, ἴσως καὶ τὸ μισὸ ἀπ' ὅ,τι κοστίζουνε γιὰ τὴν Ἑλλάδα. Ἐξὸν τὰ ὅσα φέρνανε κ' οἱ δυὸ ἀπὸ τὴν ἴδια ἔξωτερικὴ ἀγορά. Καὶ γιὰ ἐπίταξη ζώων καὶ ἀρρῶν κλπ. καὶ γενικὰ γιὰ μεταφορικὰ πάντα λιγότερο ἀπὸ μᾶς θὰ δώσανε ἢ θὰ δώσουν ἀνάλογα μὲ τὸ πλῆθος. Τώρα δὲν ξέρω, ἀν στὰ ἔξοδα αὐτὰ περιλαμβάνονται καὶ τὰ πολεμοφόδια. Πρέπει νὰ περιλαμβάνονται, γιατί μονάχα γιὰ διατροφή, ὅπως λέει τὸ τηλεγράφημα, σὰν πολλὰ τὰ ἔξοδα. Κι ἀν εἶναι ἔτσι, τάχα οἱ Βούργαροι ξοδέψανε καὶ διπλάσια ἀπὸ μᾶς πολεμοφόδια; Δὲν τὸ πιστεύω. Κι ἀν λογαριάσουμε καὶ τὰ ἰδιωτικὰ ἔξοδα, οἱ Ἕλληνες σὰν πιὸ καλομαθημένοι κι ἄσυνεθιστοὶ στὸ κρῦο, σὰν πόσα ἀραγε ἀπὸ δικὰ του ὁ καθένας νὰ ξοδέψανε παραπάνου ἀπ' τοὺς Βουργάρους; Καὶ οἱ 40—50 χιλ. μετανάστες ποὺ κουβαλήθηκαν ἀπὸ τίς ἀκρίες τοῦ κόσμου τί χρηματικὴ θυσία ἀντιπροσωπεύουν; Ἐγινε στὴ Βουργαρία τέτιο πρᾶμα;

ΩΡΑΙΑ ΜΟΙΡΑΣΙΑ. Στὴ «Νέα Ἡμέρα» πιστεύω νὰ τὸ εἶδα—εἶδηση ἀπὸ Βιέννη—ὅτι κλείστηκε συμφωνία μὲ τὴ Βουργαρία νὰ πάρουμε τὴν περιοχὴ τῶν Σερρῶν καὶ νὰ τοὺς δώσουμε τὴ Θάσο. Οὔτε τοῦλάχιστο γιὰ τὴ γραμμὴ τοῦ Νέστου ὁ λόγος. Ἐμεῖς τὴν εἶδηση δὲν τὴν πιστεύουμε. Γιατὶ μὲ τέτια μοίρασιὰ μπορούμε ἀξιόλογα νὰ πάρουμε καὶ τὴν Καβάλλα δίνοντας τὴ Μυτιλήνη καὶ τὴν Πόλη δίνοντας τὰλλα νησιά καὶ τὸ Μωριά καὶ ὅ,τι ἄλλο θέμε μὲ τὰ ρέστα. Καί, τ' εἶχε Γιάννη;—Τ'

εἶχα πάντα. Ἡ τὰ νησιά τὰ δίνουμε, γιὰ νὰ στρογγυλεύουμε;

ΟΙ ΣΥΜΜΑΧΙΚΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ. Ὅπως ἔπρεπε σχολίασε ἡ «Ἀκρόπολη» τὴν εἶδηση ὅτι ὁ Σαζόνωφ σὲ ὅσα δήλωσε σ' ἐπιτροπὴ τῆς Δούμας γιὰ τὸ Βαλκανικὸ ζήτημα εἶπε, πὼς φοβάται μόνο ὡς πρὸς τὸν καθορισμὸ τῶν συνόρων Σερβίας καὶ Βουργαρίας στὴ Μακεδονία. Νὰ τί γράφει: «Ὁ Σαζόνωφ δὲν αἰσθάνεται καμμίαν ἄλλην ἀνησυχίαν παρὰ διὰ τὰς Σερβοβουλγαρικὰς διαφορὰς. Διὰ τί τάχα περισσότερον τῶν Ἑλληνοβουλγαρικῶν; Ἡ μήπως ἡ Ρωσικὴ στάσις εὕρσκει μὲν δυσχερεῖς μεταξὺ δυὸ Σλαβικῶν κρατῶν, ἐνῷ προκειμένου νὰ κρίνῃ μεταξὺ ἄλλοεθνῶν, δὲν ὑπάρχει λόγος σκοτοῦρας περὶ τοῦ εἰς ποῖον ἢ κλωτσίᾳ ἐπιφυλάσσεται; Καὶ ὅμως ὑπάρχουν μεταξὺ μας οἱ τρίζοντες ἀμειλίχτους ὁδόντας κατὰ τῆς Τριπλῆς Συμμαχίας...»

ΤΑ ΒΟΥΡΓΑΡΟΠΑΘΗΜΕΝΑ ΕΛΛ. ΜΕΡΗ.

Συντάχτης τῆς «Ἀκρόπολης» τριγύρισε σ' Ἑλληνικὰ μέρη τῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης, ποὺ κατέχουν οἱ Βούργαροι. Τί βγαίνει ἀπὸ τίς ἐντυπώσεις του καὶ τίς κουδέντες, ὅσες εἶδαμε δημοσιευμένες; Τὸ ἴδιο πάντα συμπέρασμα, τὸ γνωστὸ μας, ποὺ περιττὸ νὰ τὸ ἐπαναλάβουμε. Τελευταῖα διακρίθηκε ἡ δημοσίευσή, δὲν ξέρουμε γιατί. (Ἴσως γιατί ὑπάρχει καὶ Στρατοδικεῖο).

ΤΟ ΑΡΘΡΟ ΤΗΣ «ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ». Μᾶς ἄρρεσε τὸ ἄρθρο τῆς «Βουλγαρίας», ἡμιεπίσημοι ὀργάνου τοῦ Λάνεφ, μὲ τὸν τίτλο «Ἡ Σλαβικὴ Ἰδέα καὶ ὁ Βαλκανικὸς Σύνδεσμος». Στὴν πλατειά, λέει, Σλαβικὴ καρδιά ὑπάρχει γιὰ τὴν Ἑλλάδα θέσι τιμητικὴ. Καὶ γιὰ τὴ μοίρασιὰ ποὺ θὰ γίνῃ λέει ὅτι «θὰ ἐπικρατήσουν οἱ λόγοι τῆς ἐθνικῆς ἑνώσεως ὅσο δὲν μποδίζει ἡ γεωγραφικὴ θέσι ἢ τὸ «οἰκονομικὸ μέλλο» ἐνὸς μέρους». Λοιπὸν οὔτε ἡ γεωγραφικὴ θέσι οὔτε τὸ «οἰκονομικὸ μέλλο» μποδίζουνε ἢ Ἑλληνικὴ νοτιοανατολικὴ Μακεδονία ὡς τὸ Νέστο νὰ ἐνωθοῦν μὲ τὴν ἄλλη Ἑλλάδα. Ἀκόμη καὶ ἡ ἑάνθη μπορεῖ νὰ ἐνωθῇ, ὅταν ὑπάρχῃ ἡ καλὴ καὶ δίκαιη θέλησι.

ΤΟ ΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΒΕΣΕΛΙΤΣΚΙ. Ἀξιανόγνωστο καὶ διαφωτιστικώτατο γράμμα γιὰ τὸ Ἀλβανικὸ ζήτημα διαβάσαμε στὸν ἀριθ. 6914 τῆς

«Πατρίς» παρμένο ἀπὸ τὸ «Χρόνο» τοῦ Παρισιοῦ καὶ γραμμένο ἀπὸ τὸ Ροῦσσο δημοσιογράφου κ. ντὲ Βεσελίτσκι. Σ' αὐτὸ γίνονται ἀποκαλυφτήρια τῆς πολιτικῆς τῆς Ἀουστρίας, τῶν Ἀρβανίτικων συνένδριων, τῆς Κυβέρνησης Κεμάλ καὶ τῶν ἐνεργειῶν τῆς κλπ.

Η ΓΝΩΜΗ ΤΟΥ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΟΥ. Ἀκαίρη φασαρία σήκωσε ἡ «Ν. Ἡμέρα», ἂν πρέπει Κωνσταντῖνος Α' ἢ ΙΒ'. Μιὰ ἔμωσ πού ἔτσι τῆς γουστάρισε, ἃς μάζεψε τουλάχιστο γνώμες τῆς ἀνθρωπιάς μονάχα, ἔχει μιστριώτικες. Δὲν τὴ συγχαιρούμαστε πού στολίστηκε μὲ τὴ γνώμη τοῦ κ. Καββαδία. Δὲ λέμε τίποτα γιὰ τὸ ὅτι τὸ βασιλιά τὸν θέλει Κωνσταντῖνο Α'. Δικαιώματά του αὐτό. Γνωματεύει ἔμωσ ἀκόμη ὁ κύριος ἀρχαιολόγος : «οὐδὲ ἔχει σχέσιν τινὰ ἡ ἱστορία τοῦ Βυζαντίου μὲ τὴν ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος». Καί: «ὁ Κωνσταντῖνος... συνέδεσεν ἡμᾶς... ἀμέσως μετὰ τοῦ παλαιοῦ Ἑλληνισμοῦ, τοῦ ὁποίου ὁμφαλὸς ἦσαν αἱ Ἀθηναί, αὐτὴ ἡ πόλις, ἥτις σήμερον ἔγινεν ἡ κοιτίς τῆς Νέας Ἑλλάδος». Αἱ, νὰ κουρεύεσαι, κύριε προγονόπληχτε, γιὰ νὰ μὴν πῶ ἀνιστόρητε, «καθηγητὰ τῆς Ἀρχαιολογίας ἐν τῷ Ἑθνικῷ Πανεπιστημίῳ». Δὲ φταίς ἔμωσ ἐσύ, φταίει ἡ ἐφημερίδα πού σ' ἔβγαλε ἀπ' τὴν Ἐπίδραυρό σου. Ἀἱ νὰ κουλουριαστῇς ἐκεῖ στὸ λαδύρινθο τῆς «Θόλος». Σὲ καταδικάζουμε νὰ πιάνης ἐκεῖ στὰ σκοτεινὰ ἡσκίους «ἀρχαίων Ἑλληνίδων» καὶ νὰ μὴ βλέπουνε τὰ μάτια σου τίς τωρινές, πού δὲ συνδέονται «ἀμέσως μετὰ τοῦ παλαιοῦ Ἑλληνισμοῦ». Κι ἂν δὲν ξέραμε πῶς εἶναι καὶ ἀρχαιολόγοι, πού δὲν μποροῦνε νὰ χουνε τίς ἴδιες μὲ σένα γνώμες, θὰ ρίχναμε πέτρα καὶ τῆς ἀρχαιολογίας.

ΕΤΣΙ ΜΠΡΑΒΟ! Διαβάζω σήμερα, ἀφοῦ ἔγραψα τὸ πᾶρα πάνου κομμάτι «Ἱταλοελληνικά», τὸ ἄρθρο τῆς «Πατρίς» τῆς 27 τοῦ Μάρτη. Αὐτὸ τὸ ἄρθρο μάλιστα, εἶν' ἄρθρο ὅπως πρέπει, καὶ δὲν ἔχουμε λόγο νὰ μὴν τὸ παινέψουμε. Αὐτὴ ἡ πολιτική, αὐτὸς ὁ τόνος εἶναι τὰ σωστά καὶ τὴν παρακαλοῦμε τὴν «Πατρίς» νὰ ἐξακολουθήσῃ μὲ τὸν ἴδιον τόνο. Ἀπὸ τὸ νὰ κηρύχνουμε ὀχτρὸ τὸν Α' σήμερα καὶ τὸ Β' αὔριο, δὲν ἔχουμε κέρδος. Ἐμεῖς τὸ δίκιο μας ζητᾶμε καὶ νὰ ποτεינוύμαστε πρέπει καὶ στὸν Α' καὶ στὸ Β', ἀφοῦ μάλιστα κανέννας τους δὲν παίρνει πάνου του — ἢ κάνω λάθος; — νὰ μᾶς ἱκανοποιήσῃ πέρα πέρα στὸ δίκιο μας καὶ μὲ τὸ σπαθὶ τοῦ στὴν ἀνάγκη κι ἀφοῦ, ὅπως φαίνεται, εἴμαστε προωρισμένοι νὰ γίνουμε εἶδος *soupare de sûreté*

γιὰ τὴν ἔνταση τῶν ἀτμῶν μεταξὺ τοῦ Α' καὶ τοῦ Β', *soupare* πού μπορεῖ νὰ σπάσῃ κιόλας, ἔταν ἡ ἀδικία πού μᾶς γίνεται περάσῃ κάτι σύνορα. Καὶ στὸ ποῖα εἶν' αὐτὰ τὰ σύνορα στὴν κάθε διεύθυνση, πιστεύω συμφωνᾶμε ὅλοι μας καὶ ἡ Κυβέρνηση ἐπίσης.

28.3.913.

ΛΥΔΟΣ ΠΟΛΔΒΡΟΣ

ΣΗΜ. Ἐχτὲς δὲν πρόφτασα νὰ στείλω τὰ παραπάνου στὸ «Νουμά» καὶ βλέπω σήμερα στὴ χτεσινὴ «Ἀκρόπολη» ὠρεῖο ἄρθρο, πού λέει ἀκριβῶς ὅσα θένε νὰ ποῖνε μερικὰ ἀρθρικά μας. Βλέπω καὶ στὴ «Ν. Ἡμέρα» τὰ μασσάει σήμερα ὁ κύριος ἀρχαιολόγος καὶ τοῦ κάνει κι ὁ κ. Σωτηριάδης ἓνα μαθηματάκι. Τὸ ἴδιο κάνει καὶ ὁ «Διαβάτης» στὸ «Ἐμπρός». Ὡστε ἴσως νάχουμε καὶ συνέχεια. Ἐγὼ ἔμωσ πρέπει νὰ τὸ κόψω ὡς ἔδω, γιὰτὶ σέμπως ἐπαρμακρυνε ἡ «Ἐπιθεώρηση» ἐτούτῃ τῇ φορᾷ. Ὡς πού νὰ τυπώθῃ τὸ τί θὰ γίνη δὲν τὸ ξέρω πειά.

29.3.913

Ο ΙΔΙΟΣ

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

Ἀπὸ σήμερα θ' ἀρχινήσουμε νὰ στέλνουμε τὸ φύλλο **ΤΑΧΤΙΚΑ** στοὺς συντρομητὰδες τῆς **Τουρκιάς** κι ὅπου ἄλλοῦ τὸ σταματήσαμε, ἔνεκα τὸν πόλεμο. Ὅσοι φίλοι θέλουνε καὶ τὰ περασμένα φύλλα (ἀπὸ τότε δηλ. πού ἀρχίνησε ὁ πόλεμος) ἃς μᾶς στείλουνε μιὰ σίγουρη σύσταση καὶ θὰν τὰ λάβουνε ἀμέσως.

Κα' *Ἐλευθ.* Ζυρίχη, Ἀρ. *Κατζ.* Αῤῥοσα καὶ Γ. *Ναυπ.* Παρίσι. Λάβαμε τὴ συντρομή κ' εὐχαριστοῦμε.

“ΜΟΥΣΙΚΗ,”

13-15 Στὰ Ἀρσανεῖον 13-15. — Ἀθήναι

Ὅλη ἡ κλασσικὴ μουσική.

Ὅλα τὰ νεώτερα *success*.

Ὅλα τὰ τραγούδια ὅλων τῶν Ἑλλήνων συνθετῶν.

Τὰ νεώτερα Ἑλληνικὰ ἐμβατήρια.

Γ. Λαμπέτ **ΥΜΝΟΣ ΤΗΣ ΝΙΚΗΣ**

Θ. Σακελλαρίδου **ΕΛΛ ΔΟΞΑ**

Σπ. Σαμάρα **ΟΙ ΝΙΚΗΤΑΙ**

Μ. Καλομοίρη **ΕΜΠΡΟΣ**

Ι. Καίσαρη **ΛΕΥΘΕΡΩΜΕΝΑ ΓΙΑΝΝΕΝΑ**

Ὁ Ἐκδοτικὸς οἶκος «Μουσική» χάρις εἰς τὴν ἴδρυσιν τοῦ χαρακτηριστικοῦ του τμήματος ἀναλαμβάνει τὴν ἔκδοσιν μουσικῶν τεμαχίων καὶ διὰ λογαριασμὸν τρίτων εἰς τιμὰς συγκαταβατικάς.